

compromite iremediabil viabilitatea sa economică și ar provoca o devalorizare a tuturor activelor sale. În plus, reclamanta consideră că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere prin faptul că a considerat că nu era necesar să se ia în considerare contextul social și economic specific în cazul reclamantei.

-
- (¹) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2006, C 298, p. 17, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 3)
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (³) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) NR. 1/2003 (JO 2006 C 210 p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2009 — Terezakis/Comisia

(Cauza T-411/09)

(2009/C 312/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ioannis Terezakis (reprezentant: B. Lombart, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, adoptată sub forma unei scrisori din data de 3 august 2009, primită de reclamant la 10 august 2009, prin care se refuză accesul la anumite părți și la anexele la anumite scrisori schimbate între Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Ministerul de Finanțe elen cu privire la posibile nereguli fiscale în legătură cu construirea aeroportului din Atena, la Spata, în Grecia;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată cauzate de această procedură.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea deciziei Comisiei din 3 august 2009, care a fost notificată reclamantului la 10 august 2009, prin care se refuză acestuia acordarea accesului la anumite părți și la anexele la anumite scrisori schimbate între Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Ministerul de Finanțe elen cu privire la posibile nereguli fiscale în legătură cu construirea aeroportului internațional din Atena la Spata, în temeiul următoarelor motive.

Reclamantul susține, în primul rând, că decizia atacată este afectată de o eroare vădită de drept și de o eroare de apreciere a situației de fapt, în măsura în care Comisia a interpretat și a aplicat în mod greșit articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Potrivit susținerilor reclamantului, Comisia a invocat numai în abstract excepția de la accesul public referitoare la necesitatea de a proteja secretele comerciale, pentru a refuza dezvăluirea anumitor părți din documentele în cauză, fără a furniza motivele precise legate de riscul de a aduce atingere efectiv protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor implicate.

În plus, reclamantul susține încălcarea de către Comisie a articolului 1 din regulamentul menționat mai sus și a principiului unui acces cât mai larg la documentele Comisiei prevăzut la litera (a) a acestui articol, precum și a jurisprudenței instanțelor comunitare.

Mai mult, reclamantul susține săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de drept, prin neinformarea reclamantului cu privire la motivele pe care se întemeiază decizia acesteia. Se susține încălcarea de către Comisie a obligației de motivare prevăzută la articolul 253 CE prin simpla trimitere la excepțiile de la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, pentru a refuza accesul solicitat.

În final, reclamantul susține că, în mod eronat, Comisia a constatat că anexele la scrisori la care reclamantul a solicitat accesul erau deja în posesia acestuia, plecând de la interpretarea eronată potrivit căreia documentele solicitate erau identice cu cele deținute de reclamant. Prin urmare, reclamantul susține că decizia atacată este viciată de o eroare vădită de drept în măsura în care Comisia s-a abținut să aplice dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și, în special, articolul 4 din acesta.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 14/10/2009 — CEA/Comisia

(Cauza T-412/09)

(2009/C 312/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Commissariat à l'énergie atomique (CEA) (Paris, Franța) (reprezentanți: J. García-Gallardo Gil-Fournier, M. Arias Díaz și C. Humpe, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- confirmarea primirii cererii introductive (cerere introductivă, mandat de reprezentare și copii și documente) și declararea admisibilității acesteia;
- examinarea cererii introductive introduse în numele și în beneficiul CEA de reprezentanții legali ai acesteia;
- declararea nulității, conform articolului 230 CE, a deciziei Comisiei — notificată CEA printr-o scrisoare din 29 iulie 2009 — prin care se refuză asimilarea indemnizațiilor de plecare la pensie plătite de CEA cu costuri indirecte eligibile și acordarea CEA unui certificat de metodologie contabilă;
- în subsidiar, în temeiul articolului 238 CE, declararea faptului că (i) indemnizația de plecare la pensie este un cost eligibil în temeiul normelor contractuale din al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare și (ii) constatarea nerespectării de către Comunitatea Europeană a angajamentelor contractuale față de CEA în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În principal, acțiunea întemeiată pe articolul 230 CE vizează anularea deciziei definitive a Comisiei, notificată Commissariat à l'Énergie Atomique (CEA) la 29 iulie 2009, prin care se refuză asimilarea indemnizațiilor de plecare la pensie plătite de CEA cu costuri indirecte eligibile și acordarea CEA a unui certificat cu privire la metodologia contabilă care să îi permită acestuia să declare costurile sale indirecte de personal în vederea obținerii rambursării cheltuielilor efectuate cu ocazia realizării proiectelor cofinanțate în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare.

CEA apreciază că decizia Comisiei potrivit căreia indemnizațiile de plecare la pensie nu constituie costuri eligibile are la bază erori de drept și erori vădite de apreciere a situației de fapt și că Comisia a încălcat principiile bunei administrări, securității juridice, proporționalității și încrederii legitime.

În subsidiar, acțiunea vizează, în temeiul articolului 238 CE, constatarea nerespectării de către Comisie a angajamentelor sale contractuale față de CEA prin refuzarea asimilării indemnizațiilor de plecare la pensie plătite de CEA cu costuri eligibile și, prin urmare, a rambursării acestora.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2009 — Henkel/OAPI — JLO Holding (LIVE)**(Cauza T-414/09)**

(2009/C 312/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Germania)
(reprezentant: C. Milbradt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Statele Unite ale Americii)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 iulie 2009 (cauza 609/2008-1) în măsura în care a pronunțat decăderea mărcii comunitare nr. 984 245 („LIVE”) pentru produsele săpunuri, parfumerie, produse cosmetice și de machiaj;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „LIVE” pentru produse și servicii din clasa 3 (marca comunitară nr. 984 245)

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: JLO Holding Company LLC

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de decădere a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și admite în parte cererea de decădere a mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾, în măsura în care utilizarea care asigură menținerea drepturilor asupra mărcii care face obiectul prezentei proceduri nu a fost considerată, în mod eronat, ca fiind dovedită.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului din 26 februarie 2009 cu privire la marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).